

::R0083 : strona 4::

PRZYWRÓCENIE ŻYDÓW DO PIERWOTNEGO STANU

Korespondent pisze: „Jeśli chcecie poznać bieżące wydarzenia, obserwujcie Żyda”. My patrzymy na Żydów z wielkim zainteresowaniem, ale czynimy to zupełnie z innych powodów. Wielu ludzi interesuje się odbudową Jerozolimy oraz powrotem cielesnego Izraela do Palestyny, jako miejsca przeznaczonego na zaprowadzenie obiecanego „*Królestwa Bożego*”. Wielu też poważnie zastanawia się nad pytaniem „Czy narody świata posługujące się językiem angielskim nie są częścią zagubionych dziesięciu pokoleń izraelskich?”. Oni dostrzegają podobieństwo pomiędzy Anglią, Ameryką itd., a niektórymi prorocत्वami dotyczącymi Efraima i Manasses. Będąc przekonani, że tak się rzeczy mają, popierają je niektórymi świadectwami, wyglądającymi na możliwe do przyjęcia i my nie mamy zastrzeżeń wobec takiego uzasadniania. Wierzimy, że w niedalekiej przyszłości cielesny Izrael będzie uznany za najważniejszy naród na ziemi; „Ja stworzę Jeruzalem na radość, a lud jego na wesele” i stanie się w owych dniach, że dziesięciu mężów ze wszystkich języków narodów odważy się i uchwyci się rąbka szaty jednego Judejczyka, mówiąc:

::R0083 : strona 5::

Pójdziemy z wami, bo słyszeliśmy, że z wami jest Bóg (**Zach. 8:23**).

Nie mamy również zastrzeżeń wobec przewidywań, że niektóre prorocत्वa zdecydowanie wypełnią się w sposób literalny, ale jesteśmy przeciwni pomijaniu naszego *prawa pierworodztwa* w Chrystusie i twierdzeniu, że obietnica Abrahamowa: „I błogosławione będą w nasieniu twojem wszystkie narody ziemi”, wypełni się *tylko* w cielesnym Izraelu. Nasienie cielesnego Izraela nigdy nie będzie mogło wypełnić żadnej obietnicy z wyjątkiem niektórych części tej lub innych obietnic, odnoszących się do niego z przyczyn naturalnych. Największa i chwalebna część obietnicy należy do „*nasienia*, którym jest Chrystus”, „a jeźliście wy Chrystusowi, tedyście *nasieniem Abrahamowem*, a według obietnicy dziedzicami” (**Gal. 3:29**). Zgodnie z nauką zawartą w obietnicy rozumiemy, że kiedy duchowe dzieci Abrahama zostaną wybrane ze świata i uwielbione, cielesny Izrael stanie się głównym *narzędziem*, sprowadzającym „*błogosławieństwa dla całej ludzkości*”. *Obserwując Żydów widzimy*, jak Pan Bóg przygotowuje swoje narzędzia do służby. Przed zakończeniem się procesu odbudowy cielesnego Izraela oczekujemy nadejścia naszej „*przemiany*” i obleczenia nas ciałem przeznaczonym dla członków „*chwalebnego Ciała Chrystusa*”, a to znaczy, że oczekujemy ustanowienia (zorganizowanego) „*Królestwa Bożego*”. Kiedy to Królestwo zostanie ustanowione, jego zewnętrznym przedstawicielem będzie

„Jerozolima odbudowana na jej dawnych wzgórzach”; lecz Nowym Jeruzalem jest „Oblubienica”. To nowe miasto *rzeczywiście* „rozciągnie swe panowanie nad królami ziemi”. Podczas gdy królestwo cielesnego Izraela będzie widzialne, „*królestwo wieczne będzie niewidzialne*”. Królestwo Boże nie przychodzi postrzegalnie i nie będą mówić: Oto tutaj jest, albo tam; oto bowiem Królestwo Boże jest pośród was – i „jeśli kto się nie narodzi na nowo, nie może ujrzeć Królestwa Bożego, ani do niego wejść”.

Po ustanowieniu Królestwa Bożego „*Prawo* wyjdzie z Syonu [góra lub duchowe królestwo] a *Słowo Pańskie* z Jeruzalem”. Zaiste *nasze* odkupienie uprzedzi ich odkupienie, zgodnie ze słowami Pana Jezusa, które wypowiedział, rzucając przekleństwo na drzewo figowe (na ich naród): „A od figowego drzewa ucicie się podobieństwa: Gdy gałąź jego mięknie i wypuszcza liście, poznajcie, że blisko jest lato; tak samo i wy, gdy się to zacznie dziać, wyprostujcie się i podnieście głowy swoje i radujcie się, wiedząc, że przybliży się odkupienie wasze”.

Dlatego też utwierdzając się w wierze, iż „*nasze wysokie powołanie*” już wkrótce się urzeczywistni, „patrzmy na Żydów”. Poniżej cytujemy niektóre fragmenty wypowiedzi na temat Żydów, zamieszczone w dziennikach prasowych różnych krajów świata.

Żydowska gazeta *The Jewish Chronicle* pisze: „Może wydawać się zjawiskiem zdumiewającym, że miliony Żydów rozproszonych po świecie, zamieszkujących wszystkie strefy klimatyczne, mówiące wszystkimi językami i podlegające wszystkim rodzajom rządów, jeśli są poddawani surowym doświadczeniom, z największą żarliwością ducha zwracają się ku wschodowi, wyrażając dla Ziemi Świętej swoje gorące uczucia szczerzej miłości, które długie wieki tułaczki nie zdołały z nich wykorzenić. Pod tym i wieloma innymi względami umysły Żydów w szczególny sposób są ukształtowane. Wszystkie inne narody skazane na wygnanie zapomniały o kraju swego pochodzenia. Zasiedlając wszelką ziemię, zakładali różne państwa, a swoje pochodzenie rodowe podtrzymywali tylko przez znikomy dorobek językowo-obyczajowy. W narodzie żydowskim nie ma takich sytuacji. Jako obywatele wszystkich krajów, Żydzi nadal pozostają Żydami i zarówno przez każdego z nich, jak i przez wszystkich płynie melodia wzajemnego współczucia, która rozbrzmiewa jak za dotknięciem ręki mistrza”.

Ta sama gazeta dalej podaje: „Jak niemożliwym jest próba zmiany prądów wód Oceanu Atlantyckiego, tak niemożliwe jest też zatrzymanie tej porywającej fali. Ogólną liczbę Żydów oblicza się na 36 000. Dwa lata temu liczba Żydów w Jerozolimie wzrosła do 13 000 osób a obecnie mieszka w niej 18 000 Żydów. Suma ofiar pieniężnych, przeznaczonych na pomoc dla nich i napływająca od Żydów zamieszkałych w innych krajach świata wynosi około 60 000 funtów (\$300 000) rocznie”.

Gazeta *The Scotch Record* donosi: „Żydzi zawsze pałali miłością niedającą się określić do ziemi,

która należała do ich przodków. Obecnie ta ich niemożliwa do opisania namiętność sprowadziła do Jerozolimy tak wielki potok emigracji, że niektórzy Żydzi postanowili, aby go powstrzymać i udzielać pomocy biedniejszym emigrantom przy odprawianiu ich do krajów, z których przybyli”.

Na łamach znanej gazety *London Journal* pojawiła się obecnie następująca wzmianka: „Bynajmniej, nie byłoby złą sprawą, aby Palestynę i część Syrii objęli ludzie, którzy, przez okres około 18 stuleci, zachowali swoją niezniszczalną narodowość, przy równoczesnym nauczaniu się kosmopolityzmu i będący zarówno narodem europejskim, jak i azjatyckim; azjatyckim – ze względu na swoje początki, a europejskim – ze względu na swoje wykształcenie. Może nie jest to nieroztropne posunięcie ze strony mocarstw europejskich, które *zabiegają o dopuszczenie tych wpływowych ludzi do zajęcia tak ważnego stanowiska*. To teraz, kiedy nieunikniony rozkład sił tureckich wzywa do koniecznej zmiany rządu, należałoby unikać wszelkich utrudnień i zawiści związanych z jakimkolwiek projektem wspólnego zasiedlenia kraju, gdyż Żyd, nie mając przynależności do żadnego narodu, równocześnie należy do wszystkich narodów. Żaden naród nie potrafił lepiej rozwiązać tego problemu, który przed wielu laty, stał się kłopotem dla Syryjczyków”.

W **Jer. 16:15** czytamy: „[...] gdy ich zasię przywiodę do ziemi ich, którąm dał ojcom ich”.

Na ostatnim ogólnym posiedzeniu członków „Wolnego Kościoła”, Dr. Moody Stuart przytoczył słowa wypowiedzi *żydowskiej organizacji w Anglii*: „Jeśli dobrą wolą Opatrzności jest, żeby tam wśród piętrzących się popiołów spustoszenia, pokrywających Palestynę, zaświtała era chwały, która połączy Żydów w kolebce ich pochodzenia i ich religii, to jej wypełnienie się nie mogło nastąpić pod bardziej szczęśliwym patronatem, niż patronat Anglii (choćby było nadmienione, że czas na to jeszcze nie przyszedł). Oprócz wzmagającego się, wśród Żydów, pragnienia powrotu do ojczystej ziemi oraz skądinąd przychodzących oznak starań przyspieszenia tam ich powrotu, *innym ważnym czynnikiem (według jego poglądu) była nadzieja, że objęcie przez Żydów ziemi praoojców przyczyni się do umocnienia pokoju na świecie*”.

W **Iz. 55:5** czytamy: „[...] narody, które cię nie znały, zbieżą się do ciebie [...]”.

Kolejny fragment artykułu przetłumaczony z dziennika *French Newspaper* podaje następujące wiadomości: „Sądząc z informacji pochodzących z możliwie pewnych źródeł, Żydzi stopniowo odbierają posiadłości swojej rodzimej ojczyzny. Osiemdziesiąt lat temu Porta Otomańska udzieliła pozwolenia na zamieszkanie w Świętym Mieście tylko trzystu Izraelitom. Czterdzieści lat temu, liczba ta została zwiększona, więc wydzielono im pewną część miasta, która nosiła ich imię. Ostatnie prawne ograniczenie usunięto dziesięć lat temu i od tego czasu Żydzi, wykupując w Jerozolimie wszystką ziemię możliwą do kupna, zabudowali całe ulice domami mieszkalnymi na zewnątrz murów. Przybyło wiele synagog i szpitali żydowskich. Żydzi niemieccy zgrupowani są w

nie mniej, niż szesnastu organizacjach charytatywnych, a w całym mieście można doliczyć się nawet dwudziestu ośmiu ugrupowań żydowskich. Redagowane są dwa dzienniki.

::R0084 : strona 5::

Szpital Rothschilda wraz z innymi szpitalami żydowskimi może obsłużyć sześć tysięcy pacjentów rocznie. Żyd z Wenecji wyłożył sumę 60 000 franków, dzięki której w Palestynie powstała szkoła rolnicza. Baron Rothschild, udzielając Turcji ostatniej pożyczki w wysokości 200 000 000 franków, ustanowił całą Palestynę jako swoje zabezpieczenie. Dzięki żydowskiej emigracji, w ostatnich dziesięciu latach, liczba mieszkańców Palestyny podwoiła się”

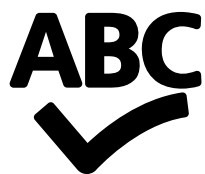
Jer. 32:41-44: „I będę się weselił z nich, dobrze im czyniąc, gdyż ich wszczępię w tej ziemi warownie, ze wszystkiego serca mego i ze wszystkiej duszy [...]. Tedy będą kupować rolę w tej ziemi, o której wy powiadacie [...]. Rolę za pieniądze kupować będą, i zapisem warować, i pieczętować, i świadkami oświadczać w ziemi Benjaminowej, i około Jeruzalemu, i w miastach Judzkich, jako w miastach na górach tak w miastach na równinach, i w miastach na południe, gdy zaś przywrócę pojmanych ich, mówi Pan”.

Pan Bóg nie tylko rozpoczął gromadzenie Żydów, ale również uczynił przygotowania do ich przyjęcia i zapewnienia dogodnych warunków życia po ich przybyciu. Według ostatnich informacji rodzina Rothschildów wysłała do Jerozolimy 60 000 dolarów, które zostały przeznaczone na zbudowanie dużego obiektu, w którym mogliby się czasowo zatrzymywać nowo przybywający Żydzi, zanim otrzymają miejsce stałego pobytu. Jest to kolejne takie miejsce jako dodatek do istniejących już budynków użytkowanych w tym samym celu.

Najświeższe informacje prasowe wymieniają nazwisko wybitnej osoby z Konstantynopola, pana Oliphanta, który zaproponował rządowi tureckiemu, aby 1 500 000 akrów *urodzajnej* ziemi, położonej na wschodnim brzegu Jordanu oddać w ręce przedsiębiorstwa kolonizacyjnego, w którego interesie będzie leżało zachęcanie do osiedlania się na tych terenach Żydów z całego świata. W ten sposób otwierając Żydom drogę do ich powrotu do Palestyny, Pan Bóg zmusza ich do opuszczania innych krajów. W ostatnich dziesięciu dniach, z upoważnienia cara, „Kościół Rosyjski” wydał *nakaz usuwania Żydów*, z wszystkich okręgów tego wielkiego carskiego imperium, z wyjątkiem terenów należących do Polski. Lepiej zrozumiemy tę sytuację, gdy dowiemy się, że te tereny zamieszkuje prawie jedna trzecia całego narodu żydowskiego.

=====

— Marzec 1880 r. —

Jeżeli zauważysz błąd w pisowni, powiadom nas poprzez zaznaczenie tego fragmentu tekstu i przyciśnięcie *Ctrl+Enter*.